

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

57. aastakäik

29. september 2014

Sisukord

IV Teave

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Liidu Kohus

2014/C 339/01	Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded <i>Euroopa Liidu Teatajas</i>	1
---------------	---	---

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2014/C 339/02	Kohtuasi C-309/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itaalia) 30. juunil 2014 – Confederazione Generale Italiana del Lavoro (CGIL), Istituto Nazionale Confederale Assistenza (INCA) versus Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Interno, Ministero dell'Economia e delle Finanze	2
2014/C 339/03	Kohtuasi C-324/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Krajowa Izba Odwoławcza (Poola) 7. juulil 2014 – PARTNER Apelski Dariusz versus Zarząd Oczyszczania Miasta	2
2014/C 339/04	Kohtuasi C-326/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberster Gerichtshof (Austria) 7. juulil 2014 – Verein für Konsumenteninformation versus A1 Telekom Austria AG	4
2014/C 339/05	Kohtuasi C-333/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Court of Session, Šotimaa (Ühendkuningriik) 8. juulil 2014 – The Scotch Whisky Association jt versus The Lord Advocate, The Advocate General of Scotland	4

2014/C 339/06	Kohtuasi C-335/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour d'appel de Mons (Belgia) 11. juulil 2014 – Les Jardins de Jouvence versus Belgia riik.	5
2014/C 339/07	Kohtuasi C-336/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Sonthofen (Saksamaa) 11. juulil 2014 – kriminaalasi Sebat Ince süüdistuses.	6
2014/C 339/08	Kohtuasi C-338/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour d'appel de Bruxelles (Belgia) 27. juunil 2014 – Quenon K. SPRL versus Citibank Belgium SA ja Metlife Insurance SA	8
2014/C 339/09	Kohtuasi C-340/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Raad van State (Madalmaad) 14. juulil 2014 – R. L. Trijber, ettevõtja, kes tegutseb ärinime Amstelboats all versus College van Burgemeester en Wethouders van Amsterdam	8
2014/C 339/10	Kohtuasi C-341/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Raad van State (Madalmaad) 14. juulil 2014 – J. Harmsen versus Burgemeester van Amsterdam	9
2014/C 339/11	Kohtuasi C-344/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof (Saksamaa) 17. juulil 2014 – Kyowa Hakko Europe GmbH versus Hauptzollamt Hannover	10
2014/C 339/12	Kohtuasi C-349/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Prantsusmaa) 21. juulil 2014 – Ministre délégué, chargé du budget versus Marlène Pazdziej	11
2014/C 339/13	Kohtuasi C-351/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona (Hispaania) 22. juulil 2014 – Estrella Rodríguez Sanchez versus Consum Sociedad Cooperativa Valenciana.	11
2014/C 339/14	Kohtuasi C-352/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de lo Social n°2 de Terrassa (Hispaania) 22. juulil 2014 – Juan Miguel Iglesias Gutiérrez versus Bankia, S.A jt.	12
2014/C 339/15	Kohtuasi C-353/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de lo Social n 2 de Terrassa (Hispaania) 22. juulil 2014 – Elisabet Rion Bea versus Bankia S.A. jt	13
2014/C 339/16	Kohtuasi C-361/14 P: Euroopa Komisjoni 25. juulil 2014 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 13. mai 2014. aasta otsuse peale kohtuasjades T-458/10–T-467/10 ja T-471/10: Peter McBride jt versus Euroopa Komisjon.	14
2014/C 339/17	Kohtuasi C-364/14: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Rüsselsheim (Saksamaa) 28. juulil 2014 – Annette Lorch, Kurt Lorch versus Condor Flugdienst GmbH	14
2014/C 339/18	Kohtuasi C-373/14 P: Toshiba Corporationi 31. juulil 2014 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 21. mai 2014. aasta otsuse peale kohtuasjas T-519/09: Toshiba Corporation versus Euroopa Komisjon	15
Üldkohus		
2014/C 339/19	Kohtuasi T-518/11: Üldkohtu 5. mai 2014. aasta määrus – BTL Diffusion versus Siseturu Ühtlustamise Amet – dm-drogerie markt (babyTOlove) (Ühenduse kaubamärk — Vastulausemenetlus — Vastulause tagasivõtmine — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)	17
2014/C 339/20	Kohtuasi T-206/13: Üldkohtu 3. juuli 2014. aasta määrus – Stance versus Siseturu Ühtlustamise Amet – Pokarna (STANCE) (Ühenduse kaubamärk — Vastulausemenetlus — Vastulause tagasivõtmine — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)	17

2014/C 339/21	Kohtuasi T-478/13: Üldkohtu 18. juuni 2014. aasta määrus – NumberFour <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet – Inaer Helicópteros (ENFORE) (Ühenduse kaubamärk — Vastulausemenetlus — Vastulause tagasivõtmine — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)	18
2014/C 339/22	Kohtuasi T-718/13: Üldkohtu 17. juuli 2014. aasta määrus – The Directv Group <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet – Bolloré (DIRECTV) (Ühenduse kaubamärk — Tühistamise taotlus — Tühistamise taotluse tagasivõtmine — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)	19
2014/C 339/23	Kohtuasi T-721/13: Üldkohtu 17. juuli 2014. aasta määrus – The Directv Group <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet – Bolloré (DIRECTV) (Ühenduse kaubamärk — Tühistamise taotlus — Tühistamise taotluse tagasivõtmine — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)	19
2014/C 339/24	Kohtuasi T-536/14: 16. juulil 2014 esitatud hagi – Sheraton International IP <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet – Staywell Hospitality Group (PARK REGIS)	20
2014/C 339/25	Kohtuasi T-542/14: 21. juulil 2014 esitatud hagi – Grupo Bimbo <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet (Võileibade tegemiseks mõeldud ümmarguse leiva kujutis)	21
2014/C 339/26	Kohtuasi T-543/14: 22. juulil 2014 esitatud hagi – provima Warenhandels GmbH <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet – Renfro (HOT SOX)	21
2014/C 339/27	Kohtuasi T-544/14: 18. juulil 2014 esitatud hagi – Société des Produits Nestlé <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet – Terapia (ALETE)	22
2014/C 339/28	Kohtuasi T-545/14: 18. juulil 2014 esitatud hagi – GEA Group <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet (engineering for a better world)	23
2014/C 339/29	Kohtuasi T-554/14: 25. juulil 2014 esitatud hagi – Messi Cuccittini <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet – J.M.-E.V. e hijos (MESSI).	24
2014/C 339/30	Kohtuasi T-557/14: 28. juulil 2014 esitatud hagi – BrandGroup <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet – Brauerei S. Riegele, Inh. Riegele (SPEZOOMIX)	25
2014/C 339/31	Kohtuasi T-578/14: 1. augustil 2014 esitatud hagi – VSM Geneesmiddelen <i>versus</i> komisjon	26
2014/C 339/32	Kohtuasi T-584/14: 29. juulil 2014 esitatud hagi – Inditex <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet – Ansell (ZARA)	27
2014/C 339/33	Kohtuasi T-613/14: 14. augustil 2014 esitatud hagi – Industrias Tomás Morcillo <i>versus</i> Siseturu Ühtlustamise Amet – Aucar Trailer (Polycart A Whole Cart Full of Benefits)	27

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded Euroopa Liidu Teatajas

(2014/C 339/01)

Viimane väljaanne

ELT C 329, 22.9.2014

Eelmised väljaanded

ELT C 315, 15.9.2014

ELT C 303, 8.9.2014

ELT C 292, 1.9.2014

ELT C 282, 25.8.2014

ELT C 261, 11.8.2014

ELT C 253, 4.8.2014

Käesolevad tekstid on kättesaadavad EUR-Lex'is järgmisel aadressil:

<http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itaalia)
30. juunil 2014 – Confederazione Generale Italiana del Lavoro (CGIL), Istituto Nazionale Confederale
Assistenza (INCA) versus Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Interno, Ministero
dell'Economia e delle Finanze**

(Kohtuasi C-309/14)

(2014/C 339/02)

*Kohtumenetluse keel: itaalia***Eelotsusetaotluse esitanud kohus**

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Põhikohtuasja pooled*Kaebajad:* Confederazione Generale Italiana del Lavoro (CGIL), Istituto Nazionale Confederale Assistenza (INCA)*Vastustajad:* Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Interno, Ministero dell'Economia e delle Finanze**Eelotsuse küsimus**

Kas nõukogu direktiivis 2003/109/EÜ ⁽¹⁾ ja selle hilisemates muudatustes ja täiendustes sätestatud põhimõtted keelavad kehtestada selliseid liikmesriigi õigusnorme nagu 25. juuli 1998. aasta seadusandliku dekreeedi nr 286 artikli 5 lõikes 2-ter, osas, milles see sätestab, et „[e]lamisloa väljaandmise ja pikendamise taotlemisel tuleb tasuda lõiv, mille suuruseks on majandus- ja rahandusministri dekreediga, mis on antud koos siseministriga ning milles on sätestatud ka maksmise kord [...], määratud 80 kuni 200 eurot”, määrates seega lõivu alampiiriks ligikaudu 8 korda suurema summa kui see, mida nõutakse riigi enda isikutunnistuse väljaandmisel?

⁽¹⁾ Nõukogu 25. novembri 2003. aasta direktiiv 2003/109/EÜ pikaajalistest elanikest kolmandate riikide kodanike staatuse kohta (ELT L 16, lk 44; ELT eriväljaanne 19/06, lk 272).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Krajowa Izba Odwoławcza (Poola) 7. juulil 2014 – PARTNER
Apelski Dariusz versus Zarząd Oczyszczania Miasta**

(Kohtuasi C-324/14)

(2014/C 339/03)

*Kohtumenetluse keel: poola***Eelotsusetaotluse esitanud kohus**

Krajowa Izba Odwoławcza

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: PARTNER Apelski Dariusz

Vastustaja: Zarząd Oczyszczania Miasta

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiivi 2004/18/EÜ ehitustööde riigihankalepingute, asjade riigihankalepingute ja teenuste riigihankalepingute sõlmimise korra kooskõlastamise kohta⁽¹⁾ (edaspidi „direktiiv 2004/18/EÜ”) artikli 48 lõiget 3 koosmõjus artikliga 2 tuleb tõlgendada nii, et kui selles on sätestatud, et ettevõtja võib „vajadusel” kasutada teiste üksuste võimalusi, on sellega mõeldud iga juhtumit, mil asjaomasel ettevõtjal puudub hankija nõutud kvalifikatsioon ja ta tahaks kasutada teiste üksuste võimalusi? Või kas viidet, et ettevõtja võib ainult „vajadusel” kasutada teiste üksuste võimalusi, tuleb lugeda piiranguks, nii et selline viide on seoses ettevõtjate kvalifikatsiooni tõendamisega riigihankalepingu sõlmimise menetluses lubatud üksnes erandjuhul ja mitte reeglina?
2. Kas direktiivi 2004/18/EÜ artikli 48 lõiget 3 koosmõjus artikliga 2 tuleb tõlgendada nii, et teiste üksuste võimaluste kasutamine ettevõtja poolt „olenemata nende vaheliste sidemete õiguslikust laadist” ning nende üksuste „vahendite käsutamine” tähendavad, et ettevõtjal võivad hankalepingu täitmisel puududa sidemed nende üksustega või need võivad olla üksnes väga lahtised ja määratlemata, st et ta saab lepingu täita iseseisvalt (ilma mõne teise üksuse osalemiseta), või et selline osalemine võib seisneda „nõustamises”, „konsultatsioonis”, „koolituses” jms? Või kas tuleb direktiivi 2004/18/EÜ artikli 48 lõiget 3 tõlgendada nii, et üksus, kelle võimalusi ettevõtja kasutab, peab hankalepingu tegelikult ja isiklikult täitma selles ulatuses, mis on tema võimaluste kohta teatatud?
3. Kas direktiivi 2004/18/EÜ artikli 48 lõiget 3 koosmõjus artikliga 2 tuleb tõlgendada nii, et ettevõtja, kellel on küll oma kogemused, kuid siiski väiksemas ulatuses kui ta tahaks hankijale näidata (nt mitte piisavad selleks, et esitada pakkumus kogu lepingu täitmiseks), võib kasutada lisaks teiste üksuste võimalusi, et parandada oma väljavaateid riigihankalepingu sõlmimise menetluses?
4. Kas direktiivi 2004/18/EÜ artikli 48 lõiget 3 koosmõjus artikliga 2 tuleb tõlgendada nii, et hankija võib määrata (või isegi peab määrama) hanketeates või hankedokumentides põhimõtted, mille kohaselt võib ettevõtja kasutada teiste üksuste võimalusi, nt kuidas peab teine üksus hankalepingu täitmisel osalema, kuidas saab ühendada ettevõtja ja teise üksuse suutlikkust, kas teine üksus vastutab koos ettevõtjaga lepingu nõuetekohase täitmise eest solidaarselt samas ulatuses, milles ettevõtja kasutab teise üksuse võimalusi?
5. Kas direktiivi 2004/18/EÜ artiklis 2 sätestatud ettevõtjate võrdse kohtlemise ja diskrimineerimiskeelu põhimõtte kohaselt on lubatud kasutada teise üksuse võimalusi vastavalt direktiivi artikli 48 lõikele 3, mille raames liidetakse kahe või rohkema üksuse võimalused, kellel ei ole oskuste ja kogemuste osas selliseid võimalusi, mida nõuab hankija?
6. Kas direktiivi 2004/18/EÜ artiklis 2 sätestatud ettevõtjate võrdse kohtlemise ja diskrimineerimiskeelu põhimõtte kohaselt on lubatud seega direktiivi 2004/18/EÜ artiklit 44 ja artikli 48 lõiget 3 tõlgendada nii, et hankija poolt riigihankalepingu sõlmimise menetluses osalemiseks seatud tingimused võivad ettevõtja tegelikust kvalifikatsioonist sõltumata olla hankemenetluses osalemise eesmärgil üksnes formaalselt täidetud?
7. Kas direktiivi 2004/18/EÜ artiklis 2 sätestatud ettevõtjate võrdse kohtlemise ja diskrimineerimiskeelu põhimõtte kohaselt on lubatud, et juhul, kui on lubatud pakkumuse esitamine hankalepingu ühele osale, teatab ettevõtja pärast pakkumuste esitamist, näiteks dokumentide täiendamise või selgitamise raames, millist hankalepingu osa puudutavad tema poolt hankemenetluses osalemise tingimustele vastamise tõendamiseks kirjeldatud võimalused?
8. Kas direktiivi 2004/18/EÜ artiklis 2 sätestatud ettevõtjate võrdse kohtlemise ja diskrimineerimiskeelu põhimõtte ning läbipaistvuse põhimõtte kohaselt on lubatud, et korraldatud oksjon tunnistatakse kehtetuks ja elektroonilist oksjonit korraldatakse juhul, kui seda ei viidud olulises osas läbi nõuetekohaselt, näiteks kui ei kutsutud osalema kõiki ettevõtjaid, kes esitasid lubatud pakkumused?
9. Kas direktiivi 2004/18/EÜ artiklis 2 sätestatud ettevõtjate võrdse kohtlemise ja diskrimineerimiskeelu põhimõtte ning läbipaistvuse põhimõtte kohaselt on lubatud, et hankaleping sõlmitakse ettevõtjaga, kelle pakkumus tunnistati sellisel oksjonil ilma oksjonit kordamata edukaks, kui ei ole võimalik kindlaks teha, kas arvesse võtmata jäetud ettevõtja osalemine oleks oksjoni tulemust muutnud?

10. Kas direktiivi 2004/18/EÜ sätete tõlgendamisel võib tõlgendamisjuhisenä kaasata Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiivi 2014/24/EL riigihangete kohta ja direktiivi 2004/18/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta, sätteid ning põhjendusi – kuigi selle direktiivi ülevõtmise tähtaeg ei ole veel lõppenud, – niivõrd kui see direktiiv heidab valgust liidu seadusandja teatavatele arvamustele ja kavatsustele ning ei ole vastuolus direktiivi 2004/18/EÜ sätetega?

(¹) ELT L 134, lk 114; ELT eriväljaanne 06/07, lk 132.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberster Gerichtshof (Austria) 7. juulil 2014 – Verein für Konsumenteninformation versus A1 Telekom Austria AG

(Kohtuasi C-326/14)

(2014/C 339/04)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberster Gerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Verein für Konsumenteninformation

Kostja: A1 Telekom Austria AG

Eelotsuse küsimus

Kas universaalteenuse direktiivi (¹) artikli 20 lõikes 2 sätestatud õigus, mille kohaselt võivad abonendid lõpetada lepingu ilma sanktsioonideta pärast seda, kui neile on „teatatud lepingutingimuste kavandatavast muutmisest”, on ette nähtud ka juhul, kui tasude korrigeerimine tuleneb lepingutingimustest, mis näevad juba lepingu sõlmimisel ette, et edaspidi korrigeeritakse (suurendatakse või vähendatakse) tasusid vastavalt objektiivse tarbijahinnaindeksi muutumisele, mis kajastab raha väärtuse muutumist?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta direktiiv 2009/136/EÜ, millega muudetakse direktiivi 2002/22/EÜ universaalteenuse ning kasutajate õiguste kohta elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste puhul, direktiivi 2002/58/EÜ, milles käsitletakse isikuandmete töötlemist ja eraelu puutumatuse kaitset elektroonilise side sektoris, ning määrust (EÜ) nr 2006/2004 tarbijakaitse seaduse jõustamise eest vastutavate siseriiklike asutuste vahelise koostöö kohta (ELT L 337, lk 11).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Court of Session, Šotimaa (Ühendkuningriik) 8. juulil 2014 – The Scotch Whisky Association jt versus The Lord Advocate, The Advocate General of Scotland

(Kohtuasi C-333/14)

(2014/C 339/05)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Court of Session, Šotimaa

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: The Scotch Whisky Association jt

Vastustajad: The Lord Advocate, The Advocate General of Scotland

Eelotsuse küsimused

1. „Kas liidu ühist veiniturukorraldust käsitlevaid liidu õigusnorme, iseäranis määrust nr 1308/2013⁽¹⁾ on õige tõlgendada nii, et liikmesriik võib õiguspäraselt välja kuulutada siseriikliku õigusakti, millega nähakse ette veini minimaalne müügihind, mis on seotud alkoholi kogusega müüdivas tootes, ja mis seega kaldub kõrvale muidu veinituru aluseks olevast hindade vabast kujunemisest turujõudude toimel?”
2. „Kas seoses õigustusega, mida püütakse esitada ELTL artikli 36 alusel, kui:
 - 1) liikmesriik on järeldanud, et inimese tervise kaitse huvides on otstarbekas suurendada teatava kauba – käesoleval juhul alkoholsete jookide – tarbimise maksumust tarbijate või tarbijaskonna osa jaoks; ja
 - 2) see kaup on niisugune, mida liikmesriik võib maksustada aktsiisi või muude maksudega (sealhulgas maksudega, mis põhinevad alkoholisisaldusel või mahul või väärtusel, või selliste fiskaalmeetmete kombinatsiooniga),on – ja kui on, siis millistel tingimustel – liidu õiguses lubatav see, et liikmesriik jätab niisugused fiskaalsed tarbijahinna suurendamise viisid kõrvale ja kasutab nende asemel seadusandlike meetmeid, millega määratakse kindlaks minimaalsed jaehinnad, mis moonutavad liidusisest kaubandust ja konkurentsi?”
3. „Kas liikmesriigi kohus, millel tuleb otsustada, kas seadusandlik akt, mis kujutab endast ELTL artikliga 34 vastuolus olevat koguselist kaubanduspiirangut, võib siiski olla ELTL artikli 36 kohaselt õigustatud inimeste tervise kaitsega, peab piirduma üksnes niisuguse teabe, tõendite või muude materjalide uurimisega, mida seadusandja sai vastava õigusakti väljakuulutamise ajal kasutada ja arvestas? Kui vastus sellele küsimusele on eitav: millised muud piirangud võivad kohalduda siseriikliku kohtu võimele kaaluda kõiki materjale või tõendeid, mis on saadaval ja mida pooled pakuvad siseriikliku kohtu otsuse tegemise ajal?”
4. „Mil määral on siseriiklikul kohtul – kui ta on kohustatud liidu õigust tõlgendades ja kohaldades uurima siseriiklike asutuste väidet, et meede, mis muidu kujutab endast ELTL artikli 34 kohaldamisalasse kuuluvat koguselist piirangut, on ELTL artikli 36 alusel inimeste tervise kaitse huvides õigustatud – kohustus või õigus võtta tema käsutuses olevate materjalide põhjal objektiivne seisukoht seoses selle meetme tõhususega väidetava eesmärgi saavutamiseks; vähemalt samaväärsete alternatiivsete meetmete kasutamise võimalusega, mis kahjustavad vähem liidusisest konkurentsi; ja meetme üldise proportsionaalsusega?”
5. „Kas kaaludes (seoses vaidlusega selle üle, kas meede on ELTL artikli 36 alusel inimeste tervise kaitse huvides õigustatud) alternatiivse meetme võimalikkust, mis ei kahjusta või vähemalt kahjustab vähem liidusisest kaubandust ja konkurentsi, võib selle meetme õiguspäraselt tagasi lükata selle alusel, et alternatiivse meetme mõju ei pruugi olla täpselt sama mis ELTL artikli 34 alusel vaidlustatud meetmel, kuid see võib tuua lisakasu ja vastata laiemale, üldisele eesmärgile?”
6. „Mil määral võib kohus hinnangu andmisel selle kohta, kas ELTL artikli 34 tähenduses koguseliseks piiranguks tunnistatud või loetud siseriiklik meede, mida soovitakse õigustada ELTL artikli 36 kohaselt, ja eeskätt hinnates selle meetme proportsionaalsust, arvesse võtta oma hinnangut selle kohta, mil viisil ja mil määral on see meede koguselise piiranguna vastuolus artikliga 34?”

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1308/2013, millega kehtestatakse põllumajandustoodete ühine turukorraldus ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 922/72, (EMÜ) nr 234/79, (EÜ) nr 1037/2001 ja (EÜ) nr 1234/2007 (ELT L 347, lk 671)

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour d'appel de Mons (Belgia) 11. juulil 2014 – Les Jardins de Jouvence versus Belgia riik

(Kohtuasi C-335/14)

(2014/C 339/06)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour d'appel de Mons

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Les Jardins de Jouvence SCRL

Vastustaja: Belgia riik

Eelotsuse küsimused

1. Kas sellised hooldusasutused, nagu need on määratletud Vallooni piirkonna 5. juuni 1997. aasta dekreedis vanematele kui 60-aastastele isikutele mõeldud vanadekodude, hooldusasutuste ja vanurite päevakodude kohta, mis annavad tasu eest isikute käsutusse ühele või kahele inimesele mõeldud eluruumi, mis koosneb sisustatud köögist, elutoast, magamistoast ja sisustatud vannitoast ja mis võimaldab neil isikutel igapäevaeluga iseseisvalt toime tulla, ning tulu saamise eesmärgil täiendavad valikulised teenused, mille eest tuleb tasuda eraldi ja mis ei ole mõeldud vaid hooldeasutuste elanikele (restoran-baar, juuksur ja ilusalong, füsioterapeudi kabinet, tegevusteraapia, pesumaja, dispanser ja vereloovutamise kabinet ning arstikabinet), on heategevuslikud organisatsioonid, mis osutavad otseselt hoolekande ja sotsiaalkindlustusega seotud teenuseid nõukogu 17. mai 1977. aasta direktiivi 77/388/EMÜ kumuleeruvate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta – ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas⁽¹⁾ artikli 13 A osa lõike 1 punkti g mõttes (nüüd nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi⁽²⁾, artikli 132 lõike 1 punkt g).
2. Kas eelmisele küsimusele antavat vastust mõjutab see, kui kõnealune hooldusasutus saab vastavate teenuste osutamise eest riigi toetust või muid riiklikke soodustusi või rahalist abi?

⁽¹⁾ EÜT L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23.

⁽²⁾ ELT L 347, lk 1.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Sonthofen (Saksamaa) 11. juulil 2014 – kriminaalasi
Sebat Ince süüdistuses**

(Kohtuasi C-336/14)

(2014/C 339/07)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Sonthofen

Põhikohtuasja kriminaalmenetluse pooled

Sebat Ince

Teine menetluspool: Staatsanwaltschaft Kempten

Eelotsuse küsimused

I. Esimese süüdistuse kohta (2012. aasta jaanuar) ja teise süüdistuse kohta kuni 2012. aasta juuni lõpuni:

1 a) Kas ELTL artiklit 56 tuleb tõlgendada nii, et õiguskaitseasutused ei või määrata karistust selle eest, kui ilma Saksamaal väljastatud loa vahendatakse spordikihlvedusid teistes liikmesriikides väljastatud litsentsi omavatele kihlveokorraldajatele, kui vahendamine eeldab, et korraldajal oleks ka Saksamaal väljastatud luba, kuid siseriiklikel asutustel on liidu õigusega vastuolus oleva õigusliku olukorra tõttu (spordikihlvedude korraldamise monopol) keelatud anda luba eraõiguslikele korraldajatele?

1 b) Kas esimese küsimuse punktile a tuleb vastata teisiti, kui ühel Saksamaa 15 liidumaast, kes on ühiselt kehtestanud riikliku spordikihlvedude monopolit ja rakendavad seda ühiselt, väidavad riigiasutused loa väljastamisest keeldumise menetluses või kriminaalmenetluses, et seadusest tulenev keeld anda luba eraõiguslikele korraldajatele ei ole juhul, kui esitatakse taotlus kihlvedude korraldamise või vahendamise loa saamiseks, sellel liidumaal kohaldatav?

1 c) Kas liidu õiguse põhimõtteid, eelkõige teenuste osutamise vabadust, ja Euroopa Kohtu otsust kohtuasjas C-186/11 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus alaline ja „ennetavana” käsitatud keeld vahendada piiriülesest spordikihlvedusid või määrata selle eest karistusi, kui selle põhjenduseks märgitakse, et loa väljastamisest keeldunud asutusele ei olnud otsuse tegemise ajal „ilmselgelt, st ilma täiendava uurimiseta” arusaadav, et vahendustegevus vastab kõigile materiaalsoõiguslikele loa andmise tingimustele – välja arvatud avalik-õiguslik monopol?

2) Kas direktiivi 98/34/EÜ⁽¹⁾ tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus karistuse määramine selle eest, kui ilma Saksamaal väljastatud loa vahendatakse totalisaatori kaudu spordikihlvedusid teises liikmesriigis väljastatud litsentsi omavale kihlveokorraldajale, kui riiklik sekkumine põhineb üheainsa liidumaa seadusel, millest ei ole Euroopa Komisjonile teatatud ja mis käsitleb liidumaade kokkulepet hasartmängude valdkonnas (Glücksspielstaatsvertrag, edaspidi „GlüStV”), mis on vahepeal kehtetuks tunnistatud?

II. Teise süüdistuse kohta alates 2012. aasta juulist:

3) Kas ELTL artiklit 56, läbipaistvuse nõuet, võrdse kohtlemise põhimõtet ja liidu õiguses sätestatud soosimise keeldu tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus karistuse määramine selle eest, et ilma Saksamaal väljastatud loa vahendatakse spordikihlvedusid teises liikmesriigis väljastatud litsentsi omavale kihlveokorraldajale, juhul kui on kohaldatav „eksperimenteerimisklauslit spordikihlvedude kohta” sisaldav üheksaks aastaks kehtestatud Glücksspieländerungsstaatsvertrag (liidumaade kokkulepe, millega muudetakse hasartmängude korraldamist käsitlevat kokkulepet, edaspidi „GlüÄndStV”), mis näeb seitsmeks aastaks ette teoreetilise võimaluse anda maksimaalselt 20 luba ka eraõiguslikele kihlveokorraldajatele, millel on legaliseeriv mõju kõigile Saksamaa liidumaadele kui vajalik eeltingimus vahendusloa saamiseks, kui

a) loamenetlust ja seoses sellega toimunud õigusvaidlusi korraldas lubade väljastamisega tegelev asutus koos selle advokaadibürooga, kes on enamikku liidumaadest ja nende loteriitettvõtjaid seoses liidu õigusega vastuolus oleva spordikihlvedude monopoliga korrapäraselt nõustanud ja esindanud neid siseriiklikes kohtutes eraõiguslike kihlveokorraldajate vastu ja kellele oli tehtud ülesandeks esindada riigiasutusi eelotsusemenetlustes kohtuasjades Markus Stoß jt (liidetud kohtuasjad C-316/07, C-358/07, C-359/07, C-360/07, C-409/07 ja C-410/07, EU: C:2010:504), Carmen Media Group (C-46/08, EU:C:2010:505) ja Winner Wetten (C-409/06, EU:C:2010:503);

b) Euroopa Liidu Teatajas 8. augustil 2012 avaldatud loamenetluse algatamise teadaandest ei nähtunud detaile miinimumnõuete kohta, millele nõutav meetmete programm peab vastama, muude nõutavate avalduste ja tõendite sisu kohta ning maksimaalselt 20 loasaaja valimise kohta, vaid pigem esitati detailid alles pärast taotluste esitamise tähtpäeva nn „teabekirjas” ja arvukates muudes dokumentides ainult taotlejatele, kes olid pääsenud loamenetluse „teise vooru”;

c) lubasid väljastav asutus kutsub kaheksa kuud pärast menetluse algust erinevalt loamenetluse väljakuulutamisel esitatud teabest ainult 14 loataotlejat esitlema isiklikult oma sotsiaal- ja turvameetmete programmi, kuna need taotlejad vastasid kõigile loa saamise miinimumnõuetele, 15 kuud pärast menetluse algust teatab lubasid väljastav asutus aga, et ükski taotleja ei tõendanud „kontrollitaval kujul” oma vastavust miinimumnõuetele;

d) avalik-õiguslike loteriitettvõtjate ühendusest koosnev riigi kontrolli all olev loataotleja („Ods”, Ods Deutschland Sportwetten GmbH) kuulub nende 14 taotleja hulka, kes kutsuti oma meetmete programmi esitlemiseks lubasid väljastavasse asutusse, kuid kes tõenäoliselt ei ole oma tugeva seotuse tõttu spordiürituste korraldajatega loa saamiseks kõlbulik, kuna õiguslik olukord (GlüÄndStV § 21 lõige 3) nõuab, et aktiivne sporditegevus ja seda korraldavad ühendused oleksid rangelt lahus spordikihlvedude korraldamisest ja vahendamisest;

e) loa saamiseks on muu hulgas nõutav „kavandatud spordikihlvedude korraldamiseks vajalike vahendite õiguspärase päritolu” tõendamine;

f) lubasid väljastav asutus ja hasartmängude korraldamise lubade väljastamise üle otsustav kolleegium, mis koosneb liidumaade esindajatest, jätavad kasutamata võimaluse väljastada lubasid eraõiguslikele kihlveokorraldajatele, samal ajal kui avalik-õiguslikud loteriitettvõtjad korraldavad ühe aasta jooksul pärast võimalikku loa väljastamist spordikihlvedusid, loteriisid ja muid hasartmänge ilma loa ja võivad neid turustada kogu Saksamaa territooriumi katva kihlveopanuste vastuvõtmisega tegelevate kontorite võrgustike kaudu?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuni 1998. aasta direktiiv 98/34/EÜ, millega nähakse ette tehnilistest standarditest ja eeskirjadest teatamise kord (EÜT L 204, lk 37; ELT eriväljaanne 13/20, lk 337).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour d'appel de Bruxelles (Belgia) 27. juunil 2014 – Quenon
K. SPRL versus Citibank Belgium SA ja Metlife Insurance SA**

(Kohtuasi C-338/14)

(2014/C 339/08)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour d'appel de Bruxelles

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Quenon K. SPRL

Kostja: Citibank Belgium SA ja Metlife Insurance SA

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 18. detsembri 1986. aasta direktiivi 86/653/EMÜ⁽¹⁾ (füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsevate kaubandusagentide tegevust käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta) artiklit 17 tuleb tõlgendada nii, et see lubab siseriiklikul seadusandjal sätestada, et pärast lepingu lõpetamist on kaubandusagendil õigus saada klientuurihüvitist, mille summa ei saa ületada ühe aasta töötasu summat, ning kui selle hüvitise summa ei kata tegelikult tekkinud kahju täies ulatuses, kahjuhüvitist, mis vastab tegelikult tekkinud kahjusumma ja esimesena nimetatud hüvitise summa vahele?
2. Täpsemalt, kas direktiivi artikli 17 lõike 2 punkti c tuleb tõlgendada nii, et see seab klientuurihüvitisele lisanduva kahjuhüvitise saamise tingimuseks lepingu rikkumise või lepinguvälise kahju tekitamise käsundiandja poolt, millel oleks põhjuslik seos nõutud kahjuhüvitisega; ning kindlasummalise klientuurihüvitisega hüvitatud kahjust eraldiseisva kahju olemasolu?
3. Juhul, kui vastus viimasele küsimusele on jaatav, siis kas rikkumine peab olema erinev lepingu ühepoolsest lõpetamisest, näiteks ebapiisava etteteatamisajaga teate kättetoimetamine, ebapiisavate etteteatamistähtaja järgimata jätmise hüvitise ja klientuurihüvitise andmine, käsundiandja poolse tõsise süü olemasolu, lepingu lõpetamise õiguse kuritarvitamine või kõik teised rikkumised, eelkõige kaubandustavade rikkumine?

⁽¹⁾ ELT L 382, lk 17.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Raad van State (Madalmaad) 14. juulil 2014 – R.L. Trijber,
ettevõtja, kes tegutseb ärinime Amstelboats all versus College van Burgemeester en Wethouders van
Amsterdam**

(Kohtuasi C-340/14)

(2014/C 339/09)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Raad van State

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: R.L. Trijber, ettevõtja, kes tegutseb ärinime Amstelboats all

Vastustaja apellatsioonimenetluses: College van Burgemeester en Wethouders van Amsterdam

Eelotsuse küsimused

1. Kas põhikohtuasjas kõne all olev Amsterdami siseveeteedel lahtise paadiga toimuv reisijatevedu, mille eesmärk on pakkuda tasu eest ekskursioone ja peoteenust, on teenus, mille suhtes on kohaldatavad Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiivi 2006/123/EÜ teenuste kohta siseturul (ELT L 376, lk 36) sätteid, võttes arvesse sama direktiivi artikli 2 lõike 2 punktis d transpordivaldkonna suhtes ettenähtud erandit?
2. Juhul kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt: Kas direktiivi 2006/123 III peatükk on kohaldatav puhtalt siseriiklikus olukorras või tuleb kõnealuse peatüki kohaldatavuse hindamisel lähtuda asutamisevabadust ja teenuste osutamise vabadust reguleerivaid asutamislepingu sätteid puhtalt siseriiklikus olukorras käsitlevast Euroopa Kohtu praktikast?
3. Juhul kui teisele küsimusele vastatakse nii, et direktiivi 2006/123 III peatüki kohaldatavuse hindamisel tuleb lähtuda asutamisevabadust ja teenuste osutamise vabadust reguleerivaid asutamislepingu sätteid puhtalt siseriiklikus olukorras käsitlevast Euroopa Kohtu praktikast:
 - a) Kas siseriiklikud kohtud peavad direktiivi 2006/123/EÜ III peatüki sätteid kohaldama sellises olukorras nagu käesolev, kus teenuseosutaja ei ole kasutanud asutamisevabadust piiriüleselt ega paku teenuseid piiriüleselt, kuid tugineb sellegipoolsetele kõnealustele sätetele?
 - b) Kas sellele küsimusele vastamiseks on oluline, et teenuseid osutatakse eeldatavasti eelkõige Madalmaade elanikele?
 - c) Kas sellele küsimusele vastamiseks tuleb kindlaks teha, kas teistes liikmesriikides asuvad ettevõtjad on tegelikult avaldanud või avaldavad huvi samade või võrreldavate teenuste osutamise vastu?
4. Kas direktiivi 2006/123 artikli 11 lõike 1 punkti b põhjal saab teha järelduse, et kui tegevuslubade arv on piiratud olulise avaliku huviga seotud põhjuse tõttu, siis tuleb tegevuslubade kehtivusaega, võttes arvesse ka viidatud direktiivi eesmärki tagada vaba juurdepääs teenuste turule, samuti piirata, või võib liikmesriigi pädev asutus kasutada selles küsimuses oma kaalutusõigust?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Raad van State (Madalmaad) 14. juulil 2014 – J. Harmsen versus Burgemeester van Amsterdam

(Kohtuasi C-341/14)

(2014/C 339/10)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Raad van State

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: J. Harmsen

Vastustaja apellatsioonimenetluses: Burgemeester van Amsterdam

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiivi 2006/123/EÜ teenuste kohta siseturul (ELT L 376, lk 36) III peatükk on kohaldatav puhtalt siseriiklikus olukorras või tuleb kõnealuse peatüki kohaldatavuse hindamisel lähtuda asutamisevabadust ja teenuste osutamise vabadust reguleerivaid asutamislepingu sätteid puhtalt siseriiklikus olukorras käsitlevast Euroopa Kohtu praktikast?

2. Kui esimesele küsimusele vastatakse nii, et direktiivi 2006/123 III peatüki kohaldatavuse hindamisel tuleb lähtuda asutamisevabadust ja teenuste osutamise vabadust reguleerivaid asutamislepingu sätteid puhtalt siseriiklikus olukorras käsitlevast Euroopa Kohtu praktikast:
 - a) Kas siseriiklikud kohtud peavad direktiivi 2006/123 III peatüki sätteid kohaldama sellises olukorras nagu käesolev, kus teenuseosutaja ei ole kasutanud asutamisevabadust piiriülesest ega paku teenuseid piiriülesest, kuid tugineb sellegipoolest kõnealustele sätetele?
 - b) Kas sellele küsimusele vastamiseks on oluline, et bordelli käitaja osutab teenuseid põhiliselt teistest liikmesriikidest ja mitte Madalmaadest pärit iseseisvalt tegutsevatele prostituutidele?
 - c) Kas sellele küsimusele vastamiseks tuleb välja selgitada, kas teistes liikmesriikides asuvad ettevõtjad on tegelikult avaldanud või avaldavad huvi asutada Amsterdamis aknabordelle?
3. Juhul kui teenuseosutaja võib tugineda direktiivi 2006/123 III peatüki sätetele: Kas viidatud direktiivi artikli 10 lõike 2 punktiga c on vastuolus käesolevas asjas vaidlustatud tingimus, mille kohaselt võib aknabordellide omanik tube tunni kaupa välja üürida ainult prostituutidele, kes suudavad bordelli käitajaga suhelda viimase jaoks arusaadavas keeles?

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesfinanzhof (Saksamaa) 17. juulil 2014 – Kyowa Hakko
Europe GmbH versus Hauptzollamt Hannover**

(Kohtuasi C-344/14)

(2014/C 339/11)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Kyowa Hakko Europe GmbH

Vastustaja: Hauptzollamt Hannover

Eelotsuse küsimused

1. Kas käesolevas asjas vaidlusalused aminohapete segud (RM0630 või RM0789), millest valmistatakse (koos süsivesikute ja rasvadega) toiduaineid, millega asendatakse põhimõtteliselt elutähtis, normaalse toitumise puhul kasutatav, kuid üksikutel juhtudel allergiat tekitav aine, ja seeläbi võimaldatakse vältida allergiast tingitud tervisekahjustusi ning leevendada või isegi ravida juba tekkinud kahjustusi, on ravis või profülaktikas kasutatavad kahest või enamast komponendist kokkuseatud ravimid kombineeritud nomenklatuuri ⁽¹⁾ rubriigi 3003 tähenduses?

Kui esimesele küsimusele tuleb vastata eitavalt, siis:

2. Kas aminohapete segud kuuluvad kombineeritud nomenklatuuri rubriigi 2106 selliste toiduvalmististe hulka, mis kombineeritud nomenklatuuri grupi 30 märkuse 1 punkti a kohaselt ei kuulu sellesse gruppi, sest neil ei ole toiduainete manustamise mõjust kaugemale ulatuvat ravivat või profülaktilist mõju?

⁽¹⁾ Komisjoni 4. oktoobri 2013. aasta rakendusmäärus (EL) nr 1001/2013, millega muudetakse tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühist tollitariifistikku käsitleva nõukogu määruse (EMÜ) nr 2658/87 I lisa, ELT L 290, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Prantsusmaa) 21. juulil 2014 – Ministre délégué, chargé du budget versus Marlène Pazdziej

(Kohtuasi C-349/14)

(2014/C 339/12)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Ministre délégué, chargé du budget

Vastustaja: Marlène Pazdziej

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Liidu privileegide ja immunitetide protokolli artikli 12 teise lõigu sätetega on vastuolus see, et leibkonna teoreetilise tulu arvutamiseks võetakse mis tahes viisil arvesse selle leibkonna liikmeks oleva Euroopa Liidu ametniku või muu teenistuja saadud töötasu, kuna selline arvesse võtmine võib mõjutada selle leibkonna poolt tasumisele kuuluvat maksusummat; või tuleb endiselt teha järeldused Euroopa Kohtu 14. oktoobri 1999. aasta otsusest kohtuasjas C-229/98 ⁽¹⁾, juhul kui sellise sotsiaalse meetme võimalikul rakendamisel, millega antakse maksuvabastus, vähendatakse maksubaasi või tehakse üldisemalt maksuvähendus, on niisuguse töötasu arvesse võtmise eesmärk üksnes kontrollida, kas leibkonna teoreetiline tulu on madalam kui künnis, mis on liikmesriigi maksuõigusega määratletud kõnealusest sotsiaalsest meetmest kasu saamiseks – mida võidakse kohandada teoreetilist tulu arvestades?

⁽¹⁾ EU:C:1999:501

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona (Hispaania) 22. juulil 2014 – Estrella Rodríguez Sanchez versus Consum Sociedad Cooperativa Valenciana

(Kohtuasi C-351/14)

(2014/C 339/13)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Estrella Rodríguez Sanchez

Kostja: Consum Sociedad Cooperativa Valenciana

Eelotsuse küsimused

1. Kas Hispaania seaduse nr 27/99 ühistute kohta artiklis 80 ja seaduse nr 8/2003 Valencia autonoomse piirkonna ühistute kohta artiklis 89 reguleeritud tööühistu töötaja-liikme suhe, mida – olgugi et seda siseriiklikus õiguses ja kohtupraktikas käsitatakse „liikmesusena” – võiks ühenduse õiguse kohaselt pidada „töölepinguks”, kuulub „vanemapuhkuse muudetud raamkokkulepet” käsitleva direktiivi 2010/18 ⁽¹⁾ kohaldamisalasse, nagu see on määratletud kõnealuse kokkuleppe klausli 1 lõikes 2?

Juhul, kui vastus esimesele küsimusele on eitav, tõusetub teine, teise võimalusena esitatav küsimus.

2. Kas „vanemapuhkust käsitleva muudetud raamkokkuleppe” (direktiiv 2010/18) klausli 8 lõiget 2 ja konkreetsemalt sätet, mille kohaselt „[k]äesoleva kokkuleppe sätete rakendamine ei ole piisav alus, et alandada töötajatele käesoleva kokkuleppe raames võimaldatava üldise kaitse taset”, tuleb tõlgendada nii, et kui liikmesriik ei ole direktiivi 2010/18 sõnaselgelt üle võtnud, ei tohi vähendada kaitse taset, mille liikmesriik direktiivi 96/34 ⁽²⁾ üle võttes ise kindlaks määras?

Üksnes juhul, kui vastus vähemalt ühele neist kahest küsimusest on jaatav, pidades direktiivi 2010/18 kohaldatavaks sellisele töötaja-liikme suhtele nagu hagejal, on toodud põhjendustel õigustatud esitada järgmised küsimused.

3. Kas direktiivi 2010/18 lisatud uue „vanemapuhkust käsitleva muudetud raamkokkuleppe” klauslit 6 tuleb tõlgendada nii, et siseriiklik rakendusnorm või –kokkulepe peab sisaldama ja selgelt sätestama tööandjate kohustused „kaaluda” vanemapuhkuselt naasvate töötajate „tööaja ja/või töökorralduse muutmise” taotlusi ja neile „vastata”, võttes arvesse nii enda kui ka töötajate vajadusi, ja et ülevõtmiskohustust ei saa pidada täidetuks siseriikliku õigusnormi või ühingu eeskirjaga, mis seab sellise õiguse tõhususe sõltuvaks üksnes tööandja pelgast diskretsioonist kõnealuseid taotlusi rahuldada või mitte?
4. Kas tuleb asuda seisukohale, et „vanemapuhkust käsitleva muudetud raamkokkuleppe” klauslil 6, arvestades direktiivi [2010/18] artiklit 3 ja kokkuleppe klauslit 8 „Lõppsätted”, on üle võtmata jätmise korral ühenduse miinimumstandardina „vahetu horisontaalne õigumõju”?

⁽¹⁾ Nõukogu 8. märtsi 2010. aasta direktiiv 2010/18/EL, millega rakendatakse Euroopa Tööstuse ja Tööandjate Keskliitude Ühenduse, Euroopa Käsitööga Tegelevate Väikeste ja Keskmise Suurusega Ettevõtete Keskliidu, Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse ja Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni poolt vanemapuhkuse kohta sõlmitud muudetud raamkokkulepet ja tunnistatakse kehtetuks direktiiv 96/34/EÜ (ELT L 68, lk 13).

⁽²⁾ Nõukogu 3. juuni 1996. aasta direktiiv 96/34/EÜ Euroopa Tööandjate Föderatsiooni, Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse ja Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni poolt lapsehoolduspuhkuse kohta sõlmitud raamkokkuleppe kohta (EÜT L 145, lk 4; ELT eriväljaanne 05/02, lk 285).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de lo Social n°2 de Terrassa (Hispaania) 22. juulil 2014 –
Juan Miguel Iglesias Gutiérrez versus Bankia, S.A jt**

(Kohtuasi C-352/14)

(2014/C 339/14)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de lo Social n°2 de Terrassa

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Juan Miguel Iglesias Gutiérrez

Kostjad: Bankia, S.A., Sección Sindical UGT, Sección Sindical CCOO, Sección Sindical ACCAM, Sección Sindical CSICA, Sección Sindical SATE ja Fondo de Garantía Salarial

Eelotsuse küsimused

1. Kas töötajate põhimääruse – 24. märtsi 1995. aasta kuninga seadusandlik dekreet nr 1/1995 – artikkel 56, 6. juuli 2012. aasta seaduse nr 3/2012 tööturu reformimiseks võetavate kiireloomuliste meetmete kohta viies üleminekusäte ning 10. oktoobri 2011. aasta seaduse nr 36/2011, mis reguleerib sotsiaalkohtuid (Ley Reguladora de la Jurisdicción Social), artiklid 123 ja 124 (mis viitavad eespool nimetatud sätetele) on vastuolus Euroopa Liidu [toimimise] lepingu konsolideeritud versiooni artiklitega 107 ja 108, kuna need sisuliselt suurendavad hüvitisi, mis on heaks kiidetud Euroopa Komisjoni otsusega menetluses „State aid SA.35253 (2012/N) Spain. Restructuring and Recapitalisation of the BFA Group”?

2. Kas eespool nimetatud liidu õigusnormide ja Euroopa Komisjoni otsusega menetluses „State aid SA.35253 (2012/N) Spain. Restructuring and Recapitalisation of the BFA Group” on vastuolus kõnealuste sätete selline tõlgendus, mis lubab siseriiklikul kohtul juhul, kui töölepingu lõpetamine tunnistatakse põhjendatuks, hüvitisi vähendada kuni siseriiklikes õigusnormides ette nähtud miinimumini?
3. Kas eespool nimetatud liidu õigusnormide ja Euroopa Komisjoni otsusega menetluses „State aid SA.35253 (2012/N) Spain. Restructuring and Recapitalisation of the BFA Group” on vastuolus kõnealuste sätete selline tõlgendus, mis lubab siseriiklikul kohtul juhul, kui töölepingu lõpetamine tunnistatakse alusetuks, hüvitisi muuta vastavalt konsultatsioonide käigus kokku lepitud summadele, tingimusel, et need on suuremad kui seadusest tulenev alammäär, kuid väiksemad kui seadusest tulenev ülemmäär?

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de lo Social n 2 de Terrassa (Hispaania) 22. juulil 2014 –
Elisabet Rion Bea versus Bankia S.A. jt**

(Kohtuasi C-353/14)

(2014/C 339/15)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de lo Social n 2 de Terrassa

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Elisabet Rion Bea

Kostjad: Bankia S.A., Sección Sindical UGT, Sección Sindical CCOO, Sección Sindical ACCAM, Sección Sindical CSICA, Sección Sindical SATE ja Fondo de Garantía Salarial

Eelotsuse küsimused

1. Kas töötajate põhimääruse – 24. märtsi 1995. aasta kuninga seadusandlik dekreet nr 1/1995 – artikkel 56, 6. juuli 2012. aasta seaduse nr 3/2012 tööturu reformimiseks võetavate kiireloomuliste meetmete kohta viies üleminekusäte ning 10. oktoobri 2011. aasta seaduse nr 36/2011, mis reguleerib sotsiaalkohtuid (Ley Reguladora de la Jurisdicción Social), artiklid 123 ja 124 (mis viitavad eespool nimetatud sätetele) on vastuolus Euroopa Liidu [toimimise] lepingu konsolideeritud versiooni artiklitega 107 ja 108, kuna need sisuliselt suurendavad hüvitisi, mis on heaks kiidetud Euroopa Komisjoni otsusega menetluses „State aid SA.35253 (2012/N) Spain. Restructuring and Recapitalisation of the BFA Group”?
 2. Kas eespool nimetatud liidu õigusnormide ja Euroopa Komisjoni otsusega menetluses „State aid SA.35253 (2012/N) Spain. Restructuring and Recapitalisation of the BFA Group” on vastuolus kõnealuste sätete selline tõlgendus, mis lubab siseriiklikul kohtul juhul, kui töölepingu lõpetamine tunnistatakse põhjendatuks, hüvitisi vähendada kuni siseriiklikes õigusnormides ette nähtud miinimumini?
 3. Kas eespool nimetatud liidu õigusnormide ja Euroopa Komisjoni otsusega menetluses „State aid SA.35253 (2012/N) Spain. Restructuring and Recapitalisation of the BFA Group” on vastuolus kõnealuste sätete selline tõlgendus, mis lubab siseriiklikul kohtul juhul, kui töölepingu lõpetamine tunnistatakse alusetuks, hüvitisi muuta vastavalt konsultatsioonide käigus kokku lepitud summadele, tingimusel, et need on suuremad kui seadusest tulenev alammäär, kuid väiksemad kui seadusest tulenev ülemmäär?
-

Euroopa Komisjoni 25. juulil 2014 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 13. mai 2014. aasta otsuse peale kohtuasjades T-458/10–T-467/10 ja T-471/10: Peter McBride jt versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-361/14 P)

(2014/C 339/16)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Euroopa Komisjon (esindajad: A. Bouquet, A. Szmytkowska, *barrister* B. Doherty)

Teised menetlusosalised: Peter McBride, Hugh McBride, Mullglen Ltd, Cathal Boyle, Thomas Flaherty, Ocean Trawlers Ltd, Patrick Fitzpatrick, Eamon McHugh, Eugene Hannigan, Larry Murphy ja Brendan Gill

Apellandi nõuded

- tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu (seitsmes koda) 13. mai 2014. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-458/10–T-467/10 ja T-471/10: Peter McBride jt vs. Euroopa Komisjon;
- jätta tühistamishagi rahuldamata, igal juhul lükata tagasi esimene väide;
- teise võimalusena saata kohtuasi tagasi Euroopa Liidu Üldkohtusse, et see kohus teeks lahendi nende väidete osas, mis esitati Üldkohtu menetluses ja mille kohta Euroopa Kohus otsust ei teinud; ning
- mõista apellatsioonimenetluse kulud ja Üldkohtu menetluse kulud välja esimese kohtuastme hagejatelt.

Väited ja peamised argumendid

Komisjon väidab, et otsus, mille peale apellatsioonkaebus esitati, tuleb tühistada järgmistel põhjustel:

Esiteks tõlgendas ja kohaldas Üldkohus valesti Euroopa Liidu toimimise lepingu („ELTL” või „EL toimimise leping”) artiklit 266 ja ELTL artiklit 263, tõhususe põhimõtet, pädevuse andmise põhimõtet, õiguskindluse põhimõtet, õiguskorra järjepidevuse põhimõtet, õigusnormide ajalist kohaldamist, õiguspärase ootuste põhimõtet ja õigusnormide ajalist kehtivust reguleerivaid põhimõtteid, kuna Üldkohus tühistas komisjoni teatavad otsused, mille eesmärk oli täita komisjoni kohustusi, mis tulenevad liidetud kohtuasjast T-218/03–T-241/03: Boyle jt vs. komisjon ning liidetud kohtuasjast C-373/06 P, C-379/06 P ja C-382/06 P: Flaherty jt vs. komisjon. Vaidlustatud kohtuotsuse kohaselt on komisjonil kohustus võtta vajalikud meetmed nimetatud kohtuotsuste täitmiseks, kuid et tal ei ole pädevust seda teha.

Teiseks ei põhjendanud Üldkohus nõuetekohaselt oma otsust ega käsitlenud komisjoni peamist argumenti (ega ka vastuvõetavuse küsimust ühes kohtuasjas). Seega rikkus ta Euroopa Kohtu põhikirja artiklit 36 ja Üldkohtu kodukorra artiklit 81.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Amtsgericht Rüsselsheim (Saksamaa) 28. juulil 2014 – Annette Lorch, Kurt Lorch versus Condor Flugdienst GmbH

(Kohtuasi C-364/14)

(2014/C 339/17)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Rüsselsheim

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Annette Lorch, Kurt Lorch

Kostja: Condor Flugdienst GmbH

Eelotsuse küsimused

1. Kas erakorraline asjaolu määruse⁽¹⁾ artikli 5 lõike 3 tähenduses peab olema vahetult seotud broneeritud lennuga?
2. Juhul kui vastus 1. küsimusele on eitav: Mitu kavandatud lennul kasutatava lennuki eelnevat lendu on erakorralise asjaolu jaoks olulised? Kas eelnenud lendudega seotud erakorraliste asjaolude arvessevõtmine on ajaliselt piiratud? Kui see on nii, siis kuidas tuleb seda mõõta?
3. Juhul kui hilisema lennu jaoks on olulised ka eelnenud lendudel aset leidnud erakorralised asjaolud, siis kas vajalikud meetmed, mida tegutsev lennuettevõtja peab määruse artikli 5 lõike 3 kohaselt võtma, peavad olema seotud üksnes erakorralise asjaolu takistamisega või ka pikema hilinemise vältimisega?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

Toshiba Corporationi 31. juulil 2014 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 21. mai 2014. aasta otsuse peale kohtuasjas T-519/09: Toshiba Corporation versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-373/14 P)

(2014/C 339/18)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Toshiba Corporation (esindajad: *solicitor* J. F. MacLennan, *Rechtsanwalt* A. Schulz, advokaadid J. Jourdan ja P. Berghe)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

- tühistada Üldkohtu 21. mai 2014. aasta otsus kohtuasjas T-519/09: Toshiba Corporation vs. Euroopa Komisjon osas, milles jäeti rahuldamata Toshiba nõue tühistada Euroopa Komisjoni otsuse asjas COMP/39.129 – Jöutrafod, artiklid 1 ja 2, ning tühistada see komisjoni otsus;
- teise võimalusena saata asi tagasi Üldkohtusse otsuse tegemiseks vastavalt Euroopa Kohtu otsuses toodud õiguslikule hinnangule, ja igal juhul
- mõista Toshiba kohtukulud, sealhulgas Üldkohtu menetluse kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja vaidlustab Üldkohtu 21. mai 2014. aasta otsuse kohtuasjas T-519/09: Toshiba Corporation vs. Euroopa Komisjon (edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus”), milles Toshiba Corporation (edaspidi „Toshiba”) esitas nõude tühistada Euroopa Komisjoni otsus asjas COMP/39.129 – Jõutrafod. Vaidlustatud kohtuotsuses jättis Üldkohus täielikult rahuldamata Toshiba hagi ja mõistis kõik kohtukulud välja Toshibaalt. Käesolevas apellatsioonkaebuses väidab Toshiba, et Üldkohus rikkus järgmisi õigusnorme:

- Esimene väide: Toshiba väidab, et Üldkohus kohaldas vale õiguslikku kriteeriumi, kui ta järeldas, et Jaapani jõutrafode tootjad on potentsiaalsed konkurendid EMP turul (1) kuna EMP turulepääsemise piirangud ei ole ületamatud ja (2) kuna on tehtud suuline kokkulepe, siis oleks ta selle asemel pidanud kontrollima, kas Jaapani tootjatel oli tegelik konkreetne võimalus pääseda EMP turule ning kas selle turulepääsemise puhul oli tegemist elujõulise majandusstrateegiaga. Jaapani ja Euroopa tootjate vahel potentsiaalse konkurentsi puudumisel ei oleks suuline kokkulepe rikkunud EÜ artiklit 81 ja komisjonil oleks kohtuasja algatamiseks puudunud pädevus. Vaidlustatud kohtuotsus ja vaidlustatud otsus tuleks seega tühistada Toshiba puudutavas osas.
 - Teine väide: Toshiba väidab, et Üldkohus moonutas selle kirja sisu, milles teine menetlusosaline väitis, et ta ei vaidlusta komisjoni järeldusi. Komisjon leidis, et see kiri asendab selle poole varasemaid ütlusi, mis kinnitasid, et ta ei ole EMP-s müügiga tegelenud. Sellegipoolest tugineb Üldkohus tõendite moonutamisele, järeldades, et EMP turulepääsemise piirangud ei olnud ületamatud. Toshiba seetõttu väidab, et vaidlustatud kohtuotsus ja vaidlustatud otsus tuleb tühistada.
 - Kolmas väide: Toshiba väidab, et Üldkohus andis vastuolulisi põhjendusi, kohaldas avalikult mitteseotuks lugemisel vale õiguslikku kriteeriumi ja rikkus individuaalse vastutuse põhimõtet, kui ta järeldas, et Toshiba argument 2003. aasta Zürichi kohtumisel mitteosalemise kohta oli „ebatõhus”. Vaidlustatud kohtuotsus ja vaidlustatud otsus tuleks seetõttu tühistada osas, milles järeldatakse, et Toshiba jätkas suulises kokkuleppes osalemist kuni 2003. aasta maini.
 - Neljas väide: Toshiba väidab, et Üldkohus tõlgendas vääralt trahvisuuniste artiklit 18, kui ta kohaldas maailma turuosasid indikaatorina poolte osakaalu hindamisel rikkumises. Vaidlustatud kohtuotsus ja vaidlustatud otsus tuleb seetõttu tühistada osas, milles Toshiba trahv arvutatakse Toshiba üleilmse turuosa alusel, ja Toshiba trahvi tuleks vastavalt vähendada.
-

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 5. mai 2014. aasta määrus – BTL Diffusion versus Siseturu Ühtlustamise Amet – dm-drogerie markt (babyTOLove)

(Kohtuasi T-518/11) ⁽¹⁾

(Ühenduse kaubamärk — Vastulausemenetlus — Vastulause tagasivõtmine — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)

(2014/C 339/19)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: BTL Diffusion (St Cloud, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat A. Berendes)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindajad: K. Klüpfel ja D. Botis)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: dm-drogerie markt GmbH & Co. KG (Karlsruhe, Saksamaa) (esindajad: advokaadid C. Mellein ja B. Beinert)

Ese

Hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti teise apellatsioonikoja 8. juuli 2011. aasta otsuse peale (asi R 883/2010-2), mis puudutab vastulausemenetlust dm-drogerie markt GmbH & Co. KG ja BTL Diffusion' vahel.

Resolutsioon

- 1) Otsuse tegemise vajadus on ära langenud.
- 2) Jätta hageja ja menetlusse astuja kohtukulud nende endi kanda ning mõista neilt kummaltki välja pool kostja kohtukuludest.

⁽¹⁾ ELT C 355, 3.12.2011.

Üldkohtu 3. juuli 2014. aasta määrus – Stance versus Siseturu Ühtlustamise Amet – Pokarna (STANCE)

(Kohtuasi T-206/13) ⁽¹⁾

(Ühenduse kaubamärk — Vastulausemenetlus — Vastulause tagasivõtmine — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)

(2014/C 339/20)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Stance, Inc. (San Clemente, Ühendriigid) (esindajad: advokaadid R. Kunze ja G. Würtenberger)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindaja: V. Melgar)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Pokarna Ltd (Secundrabad Andhra Pradesh, India)

Ese

Hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) viienda apellatsioonikoja 1. veebruari 2013. aasta (asi R 885/2012-5) otsuse peale, mis käsitleb Pokarna Ltd ja Stance, Inc vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

- 1) Vajadus hagi üle otsustada on ära langenud.
- 2) Mõista kostja kohtukulud välja hagejalt, kes ühtlasi kannab enda kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 171, 15.6.2013.

Üldkohtu 18. juuni 2014. aasta määrus – NumberFour versus Siseturu Ühtlustamise Amet – Inaer Helicópteros (ENFORE)

(Kohtuasi T-478/13) ⁽¹⁾

(Ühenduse kaubamärk — Vastulausemenetlus — Vastulause tagasivõtmine — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)

(2014/C 339/21)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: NumberFour AG (Berliin, Saksamaa) (esindaja: advokaat C. Götz)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindaja: L. Rampini)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: Inaer Helicópteros, SA (Mutxamel, Hispaania) (esindajad: advokaadid C. Giner Mas ja R. Rodriguez Zaragoza)

Ese

Hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti viienda apellatsioonikoja 23. mai 2013. aasta otsuse (asi R 1000/2012-5) peale, mis käsitleb NumberFour AG ja Inaer Helicópteros, SA vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Otsuse tegemise vajadus on ära langenud.
2. Jätta hageja ja menetlusse astuja kohtukulud nende endi kanda ning mõista neilt kummaltki välja pool kostja kohtukuludest.

⁽¹⁾ ELT C 344, 23.11.2013.

**Üldkohtu 17. juuli 2014. aasta määrus – The Directv Group versus Siseturu Ühtlustamise Amet –
Bolloré (DIRECTV)**

(Kohtuasi T-718/13) ⁽¹⁾

**(Ühenduse kaubamärk — Tühistamise taotlus — Tühistamise taotluse tagasivõtmine — Otsuse tegemise
vajaduse äralangemine)**

(2014/C 339/22)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: The Directv Group, Inc. (El Segundo, Ühendriigid) (esindaja: advokaat F. Valentin)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: Bolloré (Ergué Gabéric, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat S. Legrand)

Ese

Hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti teise apellatsioonikoja 11. oktoobri 2013. aasta otsuse (asi R 1812/2012-2), peale, mis käsitleb ja The Directv Group, Inc. vahelist kaubamärgi kehtetuks tunnistamise menetlust.

Resolutsioon

1. Otsuse tegemise vajadus on ära langenud.
2. Jätta hageja kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja kostja ja menetlusse astuja kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 71, 8.3.2014.

**Üldkohtu 17. juuli 2014. aasta määrus – The Directv Group versus Siseturu Ühtlustamise Amet –
Bolloré (DIRECTV)**

(Kohtuasi T-721/13) ⁽¹⁾

**(Ühenduse kaubamärk — Tühistamise taotlus — Tühistamise taotluse tagasivõtmine — Otsuse tegemise
vajaduse äralangemine)**

(2014/C 339/23)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: The Directv Group, Inc. (El Segundo, Ühendriigid) (esindaja: advokaat F. Valentin)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: Bolloré (Ergué Gabéric, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat S. Legrand)

Ese

Hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti teise apellatsioonikoja 10. oktoobri 2013. aasta otsuse (asi R 1961/2012-2) peale, mis käsitleb Bolloré ja The Directv Group, Inc. vahelist kaubamärgi kehtetuks tunnistamise menetlust.

Resolutsioon

1. Otsuse tegemise vajadus on ära langenud.
2. Jätta hageja kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja kostja ja menetlusse astuja kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 112, 14.4.2014.

16. juulil 2014 esitatud hagi – Sheraton International IP versus Siseturu Ühtlustamise Amet – Staywell Hospitality Group (PARK REGIS)

(Kohtuasi T-536/14)

(2014/C 339/24)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Sheraton International IP LLC (Stamford, Ühendriigid) (esindaja: advokaat E. Armijo Chávarri)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Staywell Hospitality Group Pty Ltd (Sydney, Austraalia)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) viienda apellatsioonikoja 30. aprilli 2014. aasta otsus (liidetud asjad R 240/2013-5 ja R 303/2013-5);
- mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt.

Väited ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: teine menetluspool apellatsioonikojas

Asjaomane ühenduse kaubamärk: sõnalist osa „PARK REGIS” sisaldav kujutismärk klassidesse 35, 36 ja 43 kuuluvate teenuste jaoks – ühenduse kaubamärgi taotlus nr 9488933

Vastulause aluseks oleva kaubamärgi või tähise omanik: hageja

Vastulause aluseks olev kaubamärk või tähis: ühenduse kaubamärgi registreeringud, rahvusvahelised registreeringud ja tuntud kaubamärk „ST REGIS”

Vastulausete osakonna otsus: rahuldada vastulause osaliselt

Apellatsioonikoja otsus: jätta kaebus rahuldamata

Väited: määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine

21. juulil 2014 esitatud hagi – Grupo Bimbo versus Siseturu Ühtlustamise Amet (Võileibade tegemiseks mõeldud ümmarguse leiva kujutis)

(Kohtuasi T-542/14)

(2014/C 339/25)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Grupo Bimbo, SAB de CV (México, Mehhiko) (esindaja: advokaat N. Fernández Fernández-Pacheco)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) neljanda apellatsioonikoja 19. mai 2014. aasta otsus asjas R 1911/2013-4, osas, kus see on õigusvastane ja rikub ühenduse kaubamärgi kohta kehtivaid õigusnorme; teha otsus vastavalt hagi esitatud nõuetele, tuginedes siis kas taotletud kolmemõõtmelise kaubamärgi omasele eristusvõimele või siis kasutuse käigus omandatud eristusvõimele, rahuldades käesoleva hagi ja kohustades registreerima ühenduse kolmemõõtmelise kaubamärgi taotluse nr 11747987 rahvusvahelise klassifikatsiooni klassi 30, kuna see on õiguspärane ja vastuvõetav;
- kui käesolev hagi on rahuldatud ning kõnealune kaubamärk registreeritud, mõista sellele nõudele vastustanud poolelt välja kohtukulud ja Siseturu Ühtlustamise Ametis kaebuse esitamisega seotud kulud.

Väited ja peamised argumendid

Asjaomane ühenduse kaubamärk: kolmemõõtmeline kaubamärk, mis kujutab endast võileibade tegemiseks mõeldud ümmargust leiba klassi 30 kuuluvatele kaupadele – Ühenduse kaubamärgi taotlus nr 11747987

Kontrollija otsus: lükata ühenduse kaubamärgi taotlus tagasi

Apellatsioonikoja otsus: jätta kaebus rahuldamata

Väited: määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine

22. juulil 2014 esitatud hagi – provima Warenhandels GmbH versus Siseturu Ühtlustamise Amet – Renfro (HOT SOX)

(Kohtuasi T-543/14)

(2014/C 339/26)

Hagiavalduse keel: saksa

Pooled

Hageja: provima Warenhandels GmbH (Bielefeld, Saksamaa) (esindajad: advokaadid J. Croll ja H. Prange)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Renfro Corp. (Mount Airy, Ühendriigid)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) teise apellatsioonikoja 13. mai 2014. aasta (asi R 1859/2013-2) otsus, mis käsitleb Euroopa Liitu märkivat rahvusvahelist registreeringut nr 962191, ja muuta seda nii, et kaebus tunnistatakse põhjendatuks ja kehtetuks tunnistamise taotlus rahuldatakse;
- mõista menetluskulud, kaasa arvatud apellatsioonikoja menetluse kulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt ja teiselt menetluspoolelt apellatsioonikojas.

Väited ja peamised argumendid

Kehtetuks tunnistamise taotluse esemeks olev registreeritud ühenduse kaubamärk: sõnamärgi „HOT SOX” rahvusvaheline registreering – rahvusvaheline registreering nr 962191

Ühenduse kaubamärgi omanik: Renfro Corp.

Ühenduse kaubamärgi kehtetuks tunnistamist taotlev pool: hageja

Kehtetuks tunnistamise taotluse põhjendus: absoluutsed kehtetuks tunnistamise põhjused vastavalt määruse (EÜ) nr 207/2009 artiklile 52 koosmõjus artikli 7 lõike 1 punktidega b ja c

Tühistamisotsakonna otsus: lükata taotlus tagasi

Apellatsioonikoja otsus: jätta kaebus rahuldamata

- Väited: rikutud on määruse (EÜ) nr 207/2009 artiklit 158 koosmõjus artikli 52 lõike 1 punktiga a ja artikli 7 lõike 1 punktiga c
- rikutud on määruse (EÜ) nr 207/2009 artiklit 158 koosmõjus artikli 52 lõike 1 punktiga a ja artikli 7 lõike 1 punktiga b

18. juulil 2014 esitatud hagi – Société des Produits Nestlé versus Siseturu Ühtlustamise Amet –
Terapia (ALETE)

(Kohtuasi T-544/14)

(2014/C 339/27)

Hagiavalduse keel: saksa

Pooled

Hageja: Société des Produits Nestlé SA (Vevey, Šveits) (esindajad: advokaadid A. Jaeger-Lenz, A. Lambrecht ja S. Cobet-Nüse)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Terapia SA (Cluj Napoca, Rumeenia)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- muuta Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) neljanda 19. mai 2014. aasta otsust (asi R 1128/2013-4) nii, et vastulause jäetakse rahuldamata;
- teise võimalusena, tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) neljanda 19. mai 2014. aasta otsus (asi R 1128/2013-4);
- mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt.

Väited ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: hageja

Asjaomane ühenduse kaubamärk: sõnamärk „ALETE” klassidesse 5, 29, 30 ja 32 kuuluvate kaupade jaoks – ühenduse kaubamärgi taotlus nr 10388379

Vastulause aluseks oleva kaubamärgi või tähise omanik: teine menetluspool apellatsioonikojas

Vastulause aluseks olev kaubamärk või tähis: siseriiklik sõnamärk „ALETA” klassidesse 5 ja 35 kuuluvate kaupade ja teenuste jaoks

Vastulausete osakonna otsus: rahuldada vastulause

Apellatsioonikoja otsus: jätta kaebus rahuldamata

Väited:

- määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine
- rikutud on artiklit 63 koostoimes määruse nr 2868/95 eeskirja 20 lõike 7 punktiga c
- määruse nr 207/2009 artikli 63 lõike 2 ning artiklite 75 ja 76 rikkumine

18. juulil 2014 esitatud hagi – GEA Group versus Siseturu Ühtlustamise Amet (engineering for a better world)

(Kohtuasi T-545/14)

(2014/C 339/28)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: GEA Group AG (Düsseldorf, Saksamaa) (esindaja: advokaat J. Schneiders)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) neljanda apellatsioonikoja 2. juuni 2014. aasta otsus R 303/2014-4;
- mõista kohtukulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused).

Väited ja peamised argumendid

Asjaomane ühenduse kaubamärk: sõnamärk „engineering for a better world” klassidesse 6, 7, 9, 11, 35, 37, 39, 41 ja 42 kuuluvate kaupade ja teenuste jaoks – ühenduse kaubamärgi taotlus nr 12034807

Kontrollija otsus: lükata ühenduse kaubamärgi taotlus tagasi

Apellatsioonikoja otsus: jätta kaebus rahuldamata

Väited: määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine

25. juulil 2014 esitatud hagi – Messi Cuccittini versus Siseturu Ühtlustamise Amet – J.M.-E.V. e hijos (MESSI)

(Kohtuasi T-554/14)

(2014/C 339/29)

Hagiavalduse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Lionel Andrés Messi Cuccittini (Barcelona, Hispaania) (esindajad: advokaadid J. L. Rivas Zurdo ja M. Toro Gordillo)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: J.M.-E.V. e hijos, SRL (Granollers, Hispaania)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti 23.aprilli 2014.aasta otsuse asjas R 1553/2013-1, millega jäeti rahuldamata hageja kaebus ja kinnitati vastulausete osakonna otsust rahuldata vastulause ja jätta osaliselt registreerimata ühenduse kaubamärk nr 10 181 154 „MESSI” (kujutismärk);
- mõista kohtukulud välja vastaspoolelt või –pooltelt.

Väited ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: Hageja

Asjaomane ühenduse kaubamärk: Sõnalist osa „MESSI” sisaldav kujutismärk klassidesse 3, 9, 14, 16, 25 ja 28 kuuluvatele kaupadele – Ühenduse kaubamärgi taotlus nr 10 181 154

Vastulause aluseks oleva kaubamärgi või tähise omanik: teine pool apellatsioonikojas

Vastulause aluseks olev kaubamärk või tähis: Ühenduse sõnamärgid „MASSI” klassidesse 9, 25 ja 28 kuuluvatele kaupadele

Vastulausete osakonna otsus: rahuldada vastulause

Apellatsioonikoja otsus: jätta kaebus rahuldamata

Väited: määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine

28. juulil 2014 esitatud hagi – BrandGroup versus Siseturu Ühtlustamise Amet – Brauerei S. Riegele, Inh. Riegele (SPEZOOMIX)

(Kohtuasi T-557/14)

(2014/C 339/30)

Hagiavalduse keel: saksa

Pooled

Hageja: BrandGroup GmbH (Bechtsrieth, Saksamaa) (esindaja: advokaat T. Raible)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Brauerei S. Riegele, Inh. Riegele KG (Augsburg, Saksamaa)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) esimese apellatsioonikoja 15. mai 2014. aasta otsus asjas R 941/2013-1;
- mõista kohtukulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) ja Brauerei S. Riegele, Inh. Riegele KG-lt.

Väited ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: hageja

Asjaomane ühenduse kaubamärk: sõnamärk „SPEZOOMIX” klassidesse 32 ja 33 kuuluvate kaupade jaoks – ühenduse kaubamärgi taotlus nr 9 913 617

Vastulause aluseks oleva kaubamärgi või tähise omanik: teine menetluspool apellatsioonikojas

Vastulause aluseks olev kaubamärk või tähis: rahvusvaheline ja ühenduse sõnamärk „Spezi”, sõnalist osa „Spezi” sisaldav rahvusvaheline ja ühenduse kujutismärk ning siseriiklik sõnamärk „Ein Spezi muß dabei sein” klassi 32 kuuluvate kaupade jaoks

Vastulausete osakonna otsus: lükata vastulause tagasi

Apellatsioonikoja otsus: tühistada vastulausete osakonna otsus ja lükata ühenduse kaubamärgi taotlus tervikuna tagasi

Väited: määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b ja artikli 78 lõike 5 rikkumine

1. augustil 2014 esitatud hagi – VSM Geneesmiddelen versus komisjon**(Kohtuasi T-578/14)**

(2014/C 339/31)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled**

Hageja: VSM Geneesmiddelen BV (Alkmaar, Madalmaad) (esindaja: advokaat U. Grundmann)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tuvastada, et komisjon on jätnud õigusvastaselt alates 1. augustist 2014 algatamata Euroopa Toiduohutusameti poolt hinnangu andmise botaanilisi aineid käsitlevatele tervisealastele väidetele vastavalt määruse (EÜ) nr 1924/2006 ⁽¹⁾ artikli 13 lõikele 3, ning
- teise võimalusena tühistada komisjoni 29. juuni 2014. aasta kirjas väidetavalt sisalduv otsus mitte algatada botaanilisi aineid käsitlevate tervisealaste väidete hindamist Euroopa Toiduohutusameti poolt artiklis 13 sätestatud menetluse kohaselt enne 1. augustit 2014.

Väited ja peamised argumendid

Hageja väidab oma hagi põhjenduseks, et vastavalt määruse (EÜ) nr 1924/2006 (tervisealaseid väiteid käsitlev määrus) artikli 13 lõikele 3 oli komisjon kohustatud võtma vastu nimekirja lubatud väidetest toidus kasutatavate ainete kohta hiljemalt 31. oktoobriks 2010. Selle nimekirja vastuvõtmise ettevalmistamiseks oli Euroopa Toiduohutusamet kohustatud hindama liikmesriikide esitatud väiteid. Komisjon andis aga 2010. aasta septembris teada, et ta peatab ja vaatab uuesti läbi botaanilisi aineid käsitlevate väidete hindamismenetluse, kuna Euroopa Toiduohutusamet lõpetas nende väidete menetlemise. Komisjon peatas üksnes botaaniliste ainete hindamismenetluse, mitte aga keemiliste ainete hindamismenetluse.

Hageja palus komisjonil 23. aprilli 2014. aasta kirjas anda Euroopa Toiduohutusametile korraldus jätkata viivitamata toidus kasutatavaid botaanilisi aineid käsitlevate tervisealaste väidete hindamist, kuna praegune õiguslik seisak ja ebakindlus seoses tervisealaste väidetega toidus kasutatavate botaaniliste ainete kohta, mõjutab oluliselt tema tegevust.

Komisjon teatas hagejale 19. juuni 2014. aasta kirjas, et liikmesriigid ja sidusrühmad tegid talle teatavaks erinevad asjaga seotud probleemid ning et ta ei algata praegu botaanilisi aineid puudutavate tervisealaste väidete hindamist. Hageja saatis komisjonile 8. juulil 2014 teise kirja, milles oli määratud tähtaeg, mil komisjon peab algatama botaanilisi aineid käsitlevate tervisealaste väidete hindamise Euroopa Toiduohutusameti poolt ning mis lõpeb 31. juulil 2014. Komisjon ei ole sellele kirjale vastanud.

Seega võib järeldada, et komisjon ei koostanud terviklikku nimekirja lubatud tervisealastest väidetest toidus kasutatavate ainete kohta, nagu on ette nähtud tervisealaseid väiteid käsitleva määruse artikli 13 lõikes 3. Nimetatud määruse artiklis 13 ei ole üksnes sätestatud tähtajad, vaid ka selgelt määratletud menetlused toidus kasutatavaid aineid käsitlevate tervisealaste väidete nimekirja vastuvõtmiseks. Määruses ei ole antud komisjonile õigust menetluskorda muuta ega tähtaegu pikendada.

Lisaks on vastavalt tervisealaseid väiteid käsitleva määruse põhjendusele 9 selle määruse eesmärk kehtestada „*kõikide väidete suhtes kohaldatavad üldpõhimõtted*”. Sellest ilmneb selgelt, et seadusandja ei soovinud kehtestada konkreetsetele ainetele erinevat tasemel hindamisi. Seega ei ole komisjoni kaalutlused, mis puudutavad botaanilisi aineid käsitlevate väidete hindamise erinevat korda, mitte üksnes igasuguse õigusliku aluseta, vaid need on ka vastuolus määruse üldiste eesmärkidega.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1924/2006 toidu kohta esitatavate toitumis- ja tervisealaste väidete kohta (ELT L 404, lk 9).

29. juulil 2014 esitatud hagi – Inditex versus Siseturu Ühtlustamise Amet – Ansell (ZARA)**(Kohtuasi T-584/14)**

(2014/C 339/32)

*Hagiavalduse keel: hispaania***Pooled**

Hageja: Industria de Diseño Textil, SA (Inditex) (Arteixo, Hispaania) (esindaja: advokaat C. Duch)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teised menetluspooled apellatsioonikojas: Zainab Ansell ja Roger Ansell (Moshi, Tansaania)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) teise apellatsioonikoja 19. mai 2014. aasta otsus asjas R 1118/2013-2, osas, millega kinnitati, et kasutamata jätmise tõttu on tühistatud ühenduse kaubamärk „ZARA” järgmistele klassi 39 kuuluvatele teenustele: „transporditeenused, kaupade, eelkõige rõivaste, jalanõude ja aksessuaaride, parfümeeria- ja kosmeetikatoodete kohaletoimetamine (kättetoimetamine), pakendamine ja ladustamine”, kuna apellatsioonikoda on rikkunud määruse nr 207/2009 artikli 51 lõike 1 punkti a, olles toime pannud järgmised rikkumised:
- apellatsioonikoda on õigusnormi rikkunud, leides, et Inditexi frantsiisivõtjad on lahutamatu osa äriühingu sisemisest ülesehitusest, ehkki tegelikult on tegu Inditexist sõltumatute juriidiliste isikutega;
- apellatsioonikoda on eksinud tõendite hindamisel, heites hagejale ette, et viimane ei ole esitanud tõendit käibe mahu kohta, mis tekkis transporditeenuseid osutades, et tõendada kaubamärgi välist kasutamist, ehkki menetluse käigus see tõend esitati;
- mõista kohtukulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt ja vajaduse korral teistele apellatsioonikoja menetluspooltelt.

Väited ja peamised argumendid

Tühistamisaotluse esemeks olev registreeritud ühenduse kaubamärk: sõnamärk „ZARA” klassidesse 39 ja 42 kuuluvate teenuste jaoks – ühenduse kaubamärgi registreering nr 112755

Ühenduse kaubamärgi omanik: hageja

Ühenduse kaubamärgi tühistamist taotlev pool: Zainab Ansell ja Roger Ansell

Tühistamisosakonna otsus: rahuldada tühistamisaotlus

Apellatsioonikoja otsus: jätta kaebus rahuldamata

Väited: määruse nr 207/2009 artikli 51 lõike 1 punkti a rikkumine

14. augustil 2014 esitatud hagi – Industrias Tomás Morcillo versus Siseturu Ühtlustamise Amet – Aucar Trailer (Polycart A Whole Cart Full of Benefits)**(Kohtuasi T-613/14)**

(2014/C 339/33)

*Hagiavalduse keel: hispaania***Pooled**

Hageja: Industrias Tomás Morcillo, SL (Albuixech, Hispaania) (esindaja: advokaat A. Sanz-Bermell y Martínez)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Aucar Trailer, SL (Premia de Mar, Hispaania)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) esimese apellatsioonikoja 7. mai 2014. aasta otsus asjas R 1735/2012-1 ja seetõttu jätta rahuldamata Aucar Trailer S.L. esitatud vastulause ning tunnistada, et jätkuks registreerimismenetlus seoses ühenduse kaubamärgitaotlusega nr 9 690 314 „Polycart A Whole Cart Full of Benefits” kaupadele, mis olid märgitud 16. novembri 2012. aasta piirangutaotluses, ning jättes rahuldamata selle vastu esitatud vastulause;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: hageja

Asjaomane ühenduse kaubamärk: sõnalist osa „Polycart A Whole Cart Full of Benefits” sisaldav kujutismärk klassidesse 12, 17 ja 20 kuuluvate kaupade jaoks – ühenduse kaubamärgi taotlus nr 9 690 314

Vastulause aluseks oleva kaubamärgi või tähise omanik: teine menetluspool apellatsioonikojas

Vastulause aluseks olev kaubamärk või tähis: sõnalist osa „POLICAR” sisaldav kujutismärk klassidesse 12, 35 ja 37 kuuluvate kaupade ja teenuste jaoks

Vastulause osakonna otsus: rahuldada vastulause

Apellatsioonikoja otsus: jätta kaebus rahuldamata

Väited: määruse nr 207/2009 artikli 8 rikkumine

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET